

Beste bezoeker,

Wat een mooie lente hebben we al gehad! Wat een bloemenweelde! De magnoliapijk ligt al even achter ons dus vallen de weinige Magnolia's die nu nog bloeien wat minder op maar wie zoekt die vindt ze wel degelijk nog. De Rhododendrons doen serieus hun best om het kleurenpalet van groen te doorbreken met roze, paars, een vleugje oranje en hier en daar wat geel en wit. Vooral de grote hybriden van *Rhododendron fortunei* (in het bijzonder 'Loderi' en 'Naomi') zijn geweldig. In het Marnefbos zorgt de Esdoorncollectie met zijn jonge blad voor textuur en roodbronzen tonen. Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Osteomeles schweriniae* var. *microphylla*: *Osteomeles* is een klein genus binnen de Rozenfamilie waarvan er maar 2 soorten in cultuur zijn. De struik doet wat aan een Lijsterbes (*Sorbus*) denken maar de minuscule, gepunte deelblaadjes zijn gaafrandig wat bij *Sorbus* nooit het geval is. Hij staat graag tegen een zonnige muur maar hier op de zonovergoten binnenplaats staat hij ook prima zolang het niet te hard vriest. In het voorjaar bloeit de struik zoals je ziet rijkelijk met witte bloemen: het lijken wel sprankelende, witte sterretjes.

2: *Gymnocladus dioicus*: Deze boom uit het midden van de Verenigde Staten is gekend als de Kentucky coffee-tree omdat de eerste kolonisten in Kentucky de zaden roosterden om er een inferieure drank ter vervanging van koffie van te maken. Bij ons kreeg hij de sprekende naam Doodsbeenderenboom vanwege zijn stakerige twijgen en wat morbide uitzicht in de winter. *Dioicus* betekent tweehuizig en wil zeggen dat er mannelijke en vrouwelijke exemplaren bestaan. Dit is een vrouwelijk exemplaar. De dubbelgeveerde bladeren kunnen tot 75 cm lang worden en ontluiken nu mooi met een rozerode tot bronskleurige schijn. De schors schilfert af in langwerpige plaatjes.

3: *Aesculus x neglecta* 'Autumn Fire': In het zuidoosten van de VS kruisen *Aesculus flava* en *A. sylvatica* spontaan waar beide soorten samen voorkomen met *Aesculus x neglecta* als resultaat. Zoals je al kan afleiden uit de cultivarnaam is deze selectie van kwekerij Pavia gekend voor zijn prachtige herfstverkleuring. In de lente ontluiken de handvormig samengestelde blaadjes met een bronsgroene kleur. Bijen zijn verzot op de nectar van de lichtgele bloemen. Deze Amerikaanse paardenkastanje wordt gelukkig niet aangetast door de Kastanjemineermot.

4: *Magnolia* 'Nimbus': De bedwelmende, zoete geur die hier in het bos hangt komt van de crème witte bloemen van deze *Magnolia*. Die zwoele geur heeft hij te danken aan *Magnolia obovata*, één van de ouders. Het half-wintergroene karakter erfde hij dan weer van *M. virginiana*. De plant is vorstgevoelig maar hier op deze beschutte plek doet hij het goed en omdat hij zo laat bloeit (normaal eerder half mei – juni) hebben de bloemen geen last van vorst.

5: *Lindera obtusiloba*: Wat een aparte bladeren heeft deze struik uit China, Korea en Japan. Je vindt zowel drielobbige als ongelobde bladeren op een struik. We spreken hier van heterophyllie. Extra speciaal bij dit struikje is dat hij ontluikt met donkerpaarse bladeren in tegenstelling tot zijn buur (nochtans dezelfde soort) die frisgroen van start gaat. Naar het einde van de winter toe draagt *Lindera obtusiloba* kleine, heerlijk ruikende, mosterdgele bloemetjes wat vroege bijen geweldig vinden. *Lindera* behoort tot de Laurierfamilie of Lauraceae, een familie met aromatische bomen en struiken.

6: *Cornus x rutgersensis* 'Celestial': Zo mooi al die elegante, aanvankelijk bleekgroene en later witte 'bloemen'! Bloemen tussen aanhalingstekens want wat je nu ziet zijn de grote schutbladen rondom het centrale bloemenhoofdje. Samen lijken ze één grote bloem. De schutbladen of bracteeën kleuren aanvankelijk groen, dan wit en in de zomer zelfs roze. De eigenlijke bloemetjes in het centrum zijn geelgroen. De bloemen zijn net als alle *rutgersensis* kruisingen (*Cornus florida* x *kousa*) steriel en de struik draagt dus geen vruchten.

7: *Enkianthus campanulatus*: *Enkyos* betekent zwanger en *anthos* is bloem: de geslachtsnaam verwijst dus naar de overvloedige bloei. In het Nederlands wordt hij ook wel Pronkklokje genoemd omwille van de mooie klokjesvormige bloemen. *Enkianthus* behoort tot de Rhododendronfamilie (Ericaceae) en de soort *E. campanulatus* komt uit Japan waar hij op berghellingen groeit. 'Wallaby' is een Nederlandse selectie met rozige bloemen.

8: *Acer velutinum*: Opvallend aan de Zachte esdoorn uit Iran en Azerbeidzjan zijn de vrij grote vijflobbige bladeren met lange bladsteel. De kleine gele bloemetjes staan gegroepeerd in pluimvormige bloeiwijzen. Het blad is bezet met korte haartjes (vandaar *velutinum*) en hierdoor eerder mat. De onderzijde is ietwat blauwig en er staan viltige haren langsheen de nerven. Het is een snelle groeier die zoals je kan afleiden uit het tapijt van zaailingen ook zeer fertiel is.

9: *Quercus marilandica*: Het bijna driehoekige blad van deze traaggroeiende Eik doet wat aan eendenpootjes denken met die drie lobben als teentjes met zwemvliezen tussen. Het blad ontluikt zachtgeel en kleurt later donkergroen. Het hout is erg hard en moeilijk te bewerken maar erg goed voor het maken van houtskool.

10: *Kalopanax septemlobus*: De Stekelboom heeft zijn naam niet gestolen met die venijnige stekels op zijn stam en takken. *Kalos* betekent 'mooi', *pan akos* is 'genezend' en *septemlobus* 'met 7 lobben'. De grote, decoratieve handvormige bladeren hebben 5 tot 7 lobben. In Japan wordt het hout gebruikt voor de traditionele sandalen.